

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu T., zastúpeného JUDr. L., proti žalovanému M., o zaplatenie 300 000 Sk, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26 Cob 193/2006-245 zo dňa 8. februára 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Odvolací súd dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie sumy 300 000 Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 10. decembra 2001 do zaplatenia, požadovanej žalobcom z titulu vrátenia kúpnej ceny, zaplatenej žalovanému na základe faktúry č. 013 zo dňa 17. januára 2001.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, podľa ktorých medzi žalovaným ako obstarávateľom a spoločnosťou I. ako objednávateľom malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o obstaraní predaja veci, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla M. a na základe ktorej mal žalovaný prediť žalobcovi predmetné motorové vozidlo, ktorého vlastníkom bola spoločnosť I.. Po vykonaní rozsiahleho dokazovania bolo zistené, že žalovaný iba sprostredkoval uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou I., za ktorú konal P. a žalobcom. Svedecká výpoveď uvedenej osoby túto skutočnosť potvrdila, pričom predaj predmetného vozidla zo strany spoločnosti I., žalovanému potvrdený nebol. Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca neprodukoval žiadny dôkaz o uzavretí kúpnej zmluvy so žalovaným. O tom,

že žalovaný predaj v zmysle § 642 a nasl. Obchodného zákonníka iba sprostredkoval, svedčí aj skutočnosť, že sumy, prijaté od žalobcu, žalovaný vyplatil spoločnosti I.. a ponechal si iba províziu.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdení, týkajúcich sa existencie úkonov, vedúcich k uzavretiu zmluvy. V zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. neoznačil a ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia o uzavretí kúpnej zmluvy preukazoval. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný pri predaji vozidla vystupoval ako sprostredkovateľ a keďže nebol účastníkom právneho úkonu, nemôže byť v konaní vecne pasívne legitimovaný. Napadnutý rozsudok preto odvolací súd ako vecne správny podľa § 219 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

Uviedol, že dovolanie je v danom prípade prípustné podľa § 238 ods. 1, ods. 3 písm. b/ O.s.p. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd neprávne právne posúdil uplatnený nárok, keď dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, pretože takýto právny záver odporuje dôkazu, a to faktúre č. 013 zo dňa 17. januára 2001. Vo faktúre je označený ako dodávateľ žalobca a ako odberateľ žalovaný. Z faktúry jednoznačne vyplýva, kto je predávajúcim, kupujúcim, čo je predmetom kúpnej zmluvy, aká je kúpna cena a aj aký je spôsob jej platenia. Z uvedeného dokladu možno vyvodiť, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva ako prejav vôle, smerujúci k predaju a odovzdaniu predmetu kúpy za dohodnutú kúpnu cenu. Žiaden z účastníkov nespochybnil, že právny úkon bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Kúpnu zmluvu, uzavretú medzi účastníkmi konania, možno právne hodnotiť ako perfektný právny úkon, z ktorého vyplývajúce práva a povinnosti sú záväzné pre obidvoch účastníkov. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný vystupoval iba ako sprostredkovateľ kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou I., za ktorú mal konať P.. Nemožno prijať ani záver, že žalovaný konal v zmysle § 642 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože nebola predložená zmluva o sprostredkovaní.

Navrhuje, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, prejednal dovolanie a po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu je upravená v § 237 a § 238 O.s.p.

Dovolanie z dôvodov, uvedených v § 237 O.s.p., je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Existenciu takéhoto dôvodu dovolací súd zisťuje z úradnej povinnosti. V danom prípade dovolateľ takýto dôvod prípustnosti dovolania nenamietal a dovolacím súdom ani nebol zistený.

Žalobca podal dovolanie dňa 22. mája 2007. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. v znení účinnom v čase podania dovolania dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V predmetnej veci nie je daný žiadny z dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle citovaného ustanovenia. Žalobca prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 238 ods. 3 písm. b/ O.s.p., ktoré v čase jeho podania už prípustnosť dovolania nezakladalo (účinné do 31. augusta 2005).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné. Dovolací súd preto dovolanie podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Žalovanému v dovolacom konaní trovy nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. apríla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Z.